

Yaşlıydı Ağlıyordu

– Mikdadi · 29 Nisan 2015

Yaşlıydı ağlıyordu

Yaşlıydı ağlıyordu yol üstüne çıkmıştı
Üstü başı perişan, yorgundu üşüyordu
Üzgündü kederliydi, hayatından bıkmıştı
Neredeyse orada bayılıp düşüyordu

Selam verdim almadı, duymadı, ya dalgındı
Elleri titriyordu, korkuyordu yılgındı
Dışarı atmışlardı, evlatları çılgındı
Öldürecekler diye bir korku taşıyordu

İki yaramaz oğlu karşısına durdular
Malına konmak için ona tuzak kurdular
Ölsün mal bize kalsın, diye onu vurdular
Öyle korkutmuşlar ki sahneler yaşıyordu

Tapu senet ne varsa yanına almış idi
Kaçmıştı ellerinden, ortada kalmış idi
Oturmuş kara, kara efkara dalmış idi
Kime gidebilirdi sekseni aşılıyordu

Ona iyi yaklaştım, bir daha selam verdim
Muradım yardım etmek yoktu başka bir derdim
Toparlandı konuştuk, her bir sırrına erdim
Konuştu rahatladı gözleri ışıyordu

Onun acı halini baba olan anlardı
Dünyasını yıktılar tek umudu onlardı
Aslında iyidiler, saygılı insanlardı
Ne diye azmışlardı o bile şaşıyordu

Mikdadî hayret deyip sözü bağlayıverdi
İhtiyarın halleri beni dağlayıverdi
İşte budur hikayem deyip ağlayıverdi

Ağlıyordu durmadan gözleri ŐŐŐiyordu

Ozan Mikdadî